

Tavaszi

Tavaszi van újra – s mint vén mozi műsora,
oly kedves, eddig, láttam úgy negyvenszer,
olvad a hó és virágzik a fák sora,
és szerelmes lesz: megszokott rendszer.
Az utcán fű, virágok illata,
s a vegytisztítóból, im, kilibeg
sok színes szoknya. . . nehéz pillanat,
ám oda sem nézni még nehezebb.
Maradni csak – ez a nehéz dolog –
a szemellenzős nagy dumák körében,
bár vágnám sarokba, mint rossz zakót
nyűgöm-bajom s az egész felnőttiségem.
Én, én, mint nyűtt papírórlő malom,
rágom magam egy poros, régi könyvön,
de alig várom, lesz-e alkalom:
hozzám a szerelem talán ma eljön.
Tavaszi van újra – s mint vén moziban,
csak toporgok. Bár izgatottan állnék!
Csak kéne titkon belopóznia
az embernek, mint rég. Bár tiltanak még. . .!

Konczek József fordítása

Örményország

Ez az én hazám. Olyan kicsiny,
hogy ha valahová messze utazom,
minden nehézség nélkül viszem magammal.
Olyan kicsiny, mint egy újszülött fiúcska,
olyan kicsiny, mint őszi édesanyám.
A térképen –
csupán egy könnyecsepp.
Ez az én hazám. Olyan kicsiny,
hogy minden nehézség nélkül rejtettem el szívemben:
el ne veszítsem.

Konczek József fordítása